

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1974 r.

w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek.

Na podstawie art. 65 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. z 1972 r. Nr 23, poz. 165 i z 1974 r. Nr 21, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, zwanym dalej „ubezpieczeniem”, obejmuje się na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. z 1972 r. Nr 23, poz. 165 i z 1974 r. Nr 21, poz. 117) oraz niniejszego rozporządzenia osoby prowadzące na podstawie odpowiednich uprawnień działalność zarobkową na własny rachunek w zakresie:

- 1) handlu i usług, jeżeli z tego tytułu są członkami zrzeszeń prywatnego handlu i usług,
- 2) rybołówstwa morskiego, jeżeli są właścicielami lub współwłaścicielami kutrów lub łodzi albo sprzętu rybackiego,
- 3) flisactwa turystycznego, jeżeli są członkami Polskiego Stowarzyszenia Flisaków Pienińskich na rzece Dunajcu.

2. Ubezpieczeniem obejmuje się także osoby współpracujące z osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2; za

osoby współpracujące uważa się osoby określone w art. 2 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników.

3. Jeżeli uprawnienie na prowadzenie działalności określonej w ust. 1 zostało udzielone dwom lub więcej osobom, ubezpieczeniem obejmuje się każdą z tych osób.

4. W razie równoczesnego prowadzenia działalności określonej w ust. 1 lub współpracy przy prowadzeniu takiej działalności i wykonywania rzemiosła lub pracy w rzemiośle — ubezpieczenie obejmuje tylko wybrany rodzaj działalności.

§ 2. 1. Nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia osoby, które prowadzą działalność określoną w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 przez okres krótszy niż 6 miesięcy w roku kalendarzowym.

2. Obowiązek ubezpieczenia osób prowadzących działalność przez okres dłuższy niż 6 miesięcy w roku kalendarzowym oraz osób, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3, istnieje przez cały rok.

§ 3. 1. Za okres ubezpieczenia uważa się:

- 1) miesiące kalendarzowe, w których osoby określone w § 1 objęte były obowiązkiem ubezpieczenia, jeżeli

za te miesiące zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne,

- 2) okresy przerw w prowadzeniu działalności określonej w § 1 spowodowanych niezdolnością do pracy po dniu objęcia ubezpieczeniem, nie więcej jednak niż 3 miesiące w roku kalendarzowym,
- 3) okresy przerw spowodowanych remontem taksówki, nie więcej jednak niż 1 miesiąc w roku kalendarzowym,
- 4) okresy ubezpieczenia określone w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników.

2. Do okresów ubezpieczenia zalicza się okresy:

- 1) prowadzenia działalności określonej w § 1 ust. 1 przed dniem objęcia ubezpieczeniem społecznym; okresy te stwierdza właściwa organizacja zawodowa, a w odniesieniu do osób, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3 — oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie,
- 2) zatrudnienia, równorzędne z okresami zatrudnienia i zaliczalne do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,
- 3) ubezpieczenia społecznego na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

§ 4. Okres ubezpieczenia społecznego wymagany do uzyskania emerytury wynosi 25 lat dla mężczyzny i 20 lat dla kobiety, w tym co najmniej 5 lat ubezpieczenia określonego w § 3 ust. 1.

§ 5. 1. Osobie uprawnionej do emerytury lub renty inwalidzkiej, która prowadzi nadal działalność określoną w § 1 i z tego tytułu osiąga dochód roczny nie przekraczający 24.000 zł, nie zawieszają się prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej.

2. Osobie uprawnionej do emerytury lub renty inwalidzkiej, która prowadzi nadal działalność określoną w § 1 i z tego tytułu osiąga dochód roczny przekraczający kwotę wymienioną w ust. 1, wypłaca się emeryturę lub rentę inwalidzką wraz z dodatkami w połowie, z tym że nie wypłaca się dodatku z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów.

3. Dochody, o których mowa w ust. 1, określa tereno-

wy organ administracji państwowej na podstawie obrotu lub dochodu osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

§ 6. f. Osobom, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia pobierają zasiłki okresowe z Funduszu Samopomocowego Naczelnej Rady Zrzeszeń Prywatnego Handlu i Usług Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przysługują się:

- 1) emerytury — jeżeli przed dniem wejścia w życie rozporządzenia osiągnęły wiek emerytalny,
- 2) renty inwalidzkie — jeżeli zostały zaliczone do I lub II grupy inwalidów.

2. Emerytury i renty inwalidzkie, o których mowa w ust. 1, przysługują się w wysokości najniższej emerytury lub renty inwalidzkiej określonej w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników.

3. Emerytury lub renty inwalidzkie, o których mowa w ust. 1, przysługują się od dnia 1 września 1974 r.

§ 7. Wniosek o przyznanie emerytury lub renty w drodze wyjątku składa naczelnny organ organizacji zawodowej zrzeszającej osoby, o których mowa w § 1.

§ 8. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 marca 1969 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego właścicieli taksówek (Dz. U. Nr 9, poz. 66),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1970 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego osób wykonujących rybołówstwo morskie na własny rachunek oraz uprawiających flisactwo turystyczne na rzece Dunajcu (Dz. U. Nr 1, poz. 4),
- 3) zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 25 czerwca 1970 r. w sprawie zasad i trybu zaliczania do okresów ubezpieczenia społecznego okresów uprawiania flisactwa turystycznego na rzece Dunajcu przed dniem 1 marca 1970 r. (Monitor Polski Nr 22, poz. 178).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz